બાપટોચ ગખા ભાવળ દાટી.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible] ૫૦૦

[illegible]	[illegible] ૧૦૦૦
[illegible]	" ૨૫૦
[illegible]	" ૨૫૦

આ બુક મેનેજર વલીભાઈ નાનજીએ " ધિ ખોજા સિંધી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ૧૧૩ પાલખી મહોલા મુંબઇ નં. ૯ " માં મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ માટે છાપી અને મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજે " ધિ ખોજા સિંધી પ્રેસ ૧૧૩ પાલખી મહોલા મુંબઈ નં. ૯" માં પ્રગટ કરી.

સંવત ૧૯૭૬ તા૦ ૧-૭-૨૦

જ્યારૂ ભો જ્હાંરુ.

ભાવળ ગાટી

(ઉભ્ભાએ ભાળખ ભણ ઉપેં ભ્ભે ભ્ભભરા-
પ્રણભાં ઉપેં, પભ્ભાએ રખભાભાં ભાવળ ગાટી૯
એ, પભ્ભાં પ્રરખભા ભેઠા એ, ઉે ભંદા દ્રભ્ભા-
ભાં ભ્દરભ જ્રરપેં ભ્ભે ભ્ભાવા ખભપંખ એ ભે
બઝ્ર પાચપેં, ભે ભંદાબે ભ્ભા ભાવળ ગાટીભાં ભેઠે-
ચ પ્રરખભા પોઝ્ર રાખપેં, ભે વાગ્ દ્રઝ્રજ્રભબે
ખંજ્રચાવેચ એ.)

પ્રણ ખભરૂર ભરભા ઢા વાજા,
પાર ખદરદીબ ઢા વાજા.

ગાટી ૧ લા.

(ત્રળ વખભ દ્રભ્ભા રૂબાવબાર, ગભભાં બઝ્ર
ભ્ભાવબારબે ભ્ભટઝ્રાવબાણ ગાટી.)

પદ્રેચા ગાટી ભો વખભા ઉાલો,
ભે ગાટી વખભા પાત્રાલો.

જે મોમન અનપંખ ફ્રોઢીને તન વચન ગુમાવે, તન વચન કુન્ના બજ઼ પછે, ગત માંહે બજ઼ ન્નાવે, તે પહેલા ગાટીમાં પોખ્રાણી પહેર્યેં, ત્યાંનાં ખ઼ખ઼-ખીતો ન્નરીપરાખ઼ય મેઠો, તે ગાટીમાં ભંદાને પોખ઼ા પરાચર્યેં, તપખેદ ગુખેદ ત્યાંનાં ભઠુ દુ:ખ ખીદ્દખી,

જેતો વારા જેતને જાયો,
તન વચન કુન્ના તજે ઝાંપ ગમાવો.

ગાટી ૨ જી.

(પર બાણ ગમાન ઝરપબાણને માટે ગાટી.)

બાજી ગાટી પરબાણના જાલો,
તે ગાટી દોહ્રેયા પાઝાલો.

જે પુરખ પરબાણણું જાયર્યેં તે બાજી ગાટી માંહે પોખ્રાણી પેર્યેં, ન્નાગય જાયા બણી ખીજ્રે, ત્યાંનાં ખ઼ખ઼ખતો મોગ મેઠો, તે ભંદાને પોખ઼ા દેર્યેં, પરબાણ તજે પવા ગુંખી જાલો, પછે ભંદે ખત વપજ ગમાવણનો.

વાજાપો વારા જેતને જાયો,
ખનગુર ઝહે ખો માનખા પાયો.

ગાંટી ૩ જી.

(ફળના બીયા સજ રાબારણે માટે ગાટી.)

ગાજી ગાટી સરવળી સમાનળ ઊાલો,
પણ દાકેમ ગાટી પાચ્શાલો.

ઊજ સમાનમાંખ્ય માર જાયે, તેજ મંદાણે પૌઊ દોખ્યાવે; માન્માં પ્રારણતો ન્ાચ્યા બેઠા, ઊે મંદા ફળના બીયા સજ બાવે; તેમા ૫ ગાટીમાં ઇનાપો ખાલે.

પણું ઊાલી સનાપંખાને સજ બાવા બદ્રુ,
સજ બાર્યાં તો રફેર્યાં પૌસાણી.

ગાટી ૪ થી.

(ઝુદું મોચબાર માટે ગાટી.)

જોખ્ય ગાટી જાર બાળબ્ય ઊાલો,
માદ્રા વસજા ૫ ગાટી પાચ્શાલો.

માન્માં પ્રારણતો માદ્રા સાચ બેઠા; ઊે સર.-પંખ્ય પક્ષીને ઝુદું મોચે; દીઠા વના ઊે વાત કરે, તે માન્માં પૌસાણી રફે; બતો બત તેને બાબ્યામાં ઝુમાવર્યાં; પવા ફાંચ માન્માં વસજા સફેલે.

પઠું આલી તઆલીક ન મોચો,
ગુરૂ નરઆને ખાવંદ મોચો.

ગાટી ૫ મી.

(દરસન કરે તેને વારસાઇને માટે ગાટી.)

પાંજમી ગાટી તો તદરસામના આલો,
ખન કરણ ખસ પરમાલો.

જે કોઇ કીનાં દરસન કરે તેને કરસાંગ વારે, તે પાંજમી ગાટીમાંથી બન ખદારે; તેનાં ક્ષરસતો આગર આલો; દરસન કરસાં કેને રવે વારે.

તે પાંજમી ગાટીમાં ૨ક્રેપેં રોકાઇ,
તે ખાજું કરણ આલો માઇ.

ગાટી ૬ ઠી.

(ચાંજ પાબાર જોમાનને માટે ગાટી.)

ચ્છઠી ગાટી તો ઘાલી દોક્રેયા આલો,
પ ગાટી તો વસમા પાચ્છાલો.

બાપજ્ઞ ઝ/પપણતો, ખ્ન્નાં પેક્રેવ, તે મારુણ-
ને દાજીં ક્રુષાઉ દ્દેવે; જોમાન ખશી ઉો ચાંજઉ
ષાર્પે, તે ચ્હઠી ગાટી માંદ્દે પેગ્માર્પે, તે ચ્હઠી
ગાટીજું ક્રુઃષ પવું ચ્છે, બાતો બાત જીલ્ત માંદ્દે
પાર્લ્યે, તેને નાગચ જાચ્ચનાબા પઉા બર્ઝ ઉ-
લ્પે; તેને બાપજ્ઞ ઝ/પપણતો બાત ઇઠી માપે,
જોમાન તેઉ નાપ વાજાપે, ને ષાક્રેમ શ્નાવે,

જોમાન ખશીને ઉાત્રને તાપે,
પણ જોમાન ચાંજ પાપજ્ઞ ષિચ જ્ઞાપ ન ષાવે.

ગાટી ૭ મી.

(ક્રાઉપ શીમાબાને નોઝું ઝ્રણ
ઉાલ્તબાપને માટે ગાટી.)

ષાતજ્ઞ ગાટી તો મે માપાબ ઉાલ્તો,
ઉોજ્ઞ જીંગપ વજે પઝ્ર પાલ પાચ્હલો.

નાચ પજાબાને ઇત્રુ ઝ્રણ માબર્પે ઉોદ્દ, ષા-
તજ્ઞ ગાટી માંદ્દે પેગ્માશી પેર્પે તેદ્દ; બાતો બાત
તે માપઉ ષાર્પે, ઉો નાચ શીમાબાને ઇત્રો ઝ્રણ
માબર્પે;

સંપન ક્રોપ ભેવા દાબઊ દશ્રીપ,
બર્ઝ ભો ખાભઞ ગાટીમાંક્ર માર પાશ્રીભ
પોઝાશ્રી રર્ઝપ.

ગાટી ૮ મી.

(ઝભ૦બાદાબ પાશ્રી ઊબાર માટે ગાટી.)

માઠઞ ગાટીભો ઝભેમા દાબબ ઊાસ્રો,
પ ગાટી ભજો વખઞ પાચ્ચાસ્રો.

ઝભેમા દાબ ઊે ઝોપ પાર્પે. માઠઞ ગાટી માંક્ર ભે પોઝાશ્રી પેર્પે; જીર ઝરખભો મેઠા ઊ્રે ઊમાં માભ઼ કુખ દેર્પે માળખભે ભ઼માં. ઝભે-મા દાબ ઊેસ્રે કુબ઼૦બામાં પાં૦બા; બભો બભ ભેસ્રે કુખઊ પા૦બા, ભે માઠઞ ગાટીમાંક્ર પઝ ભુચાખ ઊાસ્રો, ર્પ૦બાં વાટ દોઊઝ ઝેળ પાચ્ચા-સ્રો; ઙમાંપે ઉંવા ચોઊઝબા માવે; ભેસ્રેપઞ ભંદા ભચભા માવે, ઝભેમા દાબ ઊે ઝોપ કુબમામાં પાર્પે, ભે ભંદાબા પવા ક્રવાચ પાર્પે.

ખભપંપાજી પ ઝાભ ક્રરાભ ઊાસ્રો,
માઠઞ ગાટી પવા દોક્રેમા પાચ્ચાસ્રો.

ગાડી ૯ મી.

(ભુંસરવાળ ભાઉ નઝ રાખનાર માટે ગાડી.)

નવમી ગાડી વણમી સરાપ,
તે ગાડી હોકેયામાં સમા ન રસાપ.

જે ગાડી તો પ્રસનાઉ ઉાલો, ત્રુગ ઉસાર
તે ગાડીનું નામ પાચ્યાલો; મંજમાં પ્રપણતો
નાઉનાના મેઠો, ઉષો રપ પ્રાપંગ મેઠો; ઉ
કોઈ બોમન ભુંસરવાળ ભાઉ રાખશે નઝ,
પણ ભાઉ ભુંસરવાળ વરત બોમનનું લસા.
ઉ કોઈ બોમન વરત નઝ રાખશે,
તેતો બોમન નવમી ગાડી માડે પોસાશે.

ગાડી ૧૦ મી

(ભાન ચંજાન હેસું સણ ઉાપનારને લઉા.)

હષમી ગાડી માઢા હોપમા ઉાલો,
ઉષ્ણ સાગમા જાંજ પાચ્યાલો.

પણ ગાડી વષમી ઉાલો, મંજમાં પ્રપણતો
સચંસ મેઠો, ઉ કોઈ બોમન પાર પોતાનાને

બર્ઝ માબે, ગબાબ ર૦બાબ હ્યો મ્રણ ઊાભષેં;
પારણું વજબ ખ્નાર ઉપર બર્ઝ રાખષેં, તે ય૦બાં
દક્ષમા ગાટી માંહે પોમ્રાણી રહેષેં.

મોબાબ તે ઊેા વેદબે પારે વેદઊ માબે.
વેદબે બ માબે તે ય૦બાં પોમ્રાણી પેલ,
ખાબે મારઊ ખાલે.

ગાટી ૧૧ મી.

(ઐરાભ તમાસુ વર્૦બાઊ ખાબાર માટે ગાટી.)

ખગ્ખારમા ગાટી હોહ્યેમા ઊાલો,
ર મોબાબ મ્રાણી તમે ખહ્મા મ્રણ પારઘાલો.

ઊે મોબાબ ખણીબે ગતમાં બર્ઝ મયે ખાબે ગબાબ ર૦બાબબો મોદ બર્ઝ પાવે, ખાબે ઐરાભ વર્૦બાઊ તમાસુ ખાવે તે ર ગાટી માંહે મહા દુઃખ પાવે, ખગ્ખારમા ગાટી હોહ્યેમા ઊાલો; ઊશ્રર પ્રારક્ષતો ય૦બાં મેઠા પરમાલો. ઐરામા વર્૦બાઊા તમામ્રબે મારઊ હેષેં, તેબે બતો બત ઉચ્ચા ટાંગષેં, ઊેાર ય૦બાં મેગું બર્ઝ જાયે; ખારમા રૂપે પ્રારક્ષતો મારઊ ખાયે, મોટા માંહેખા

મ્રાછે ચોમ્રા, ન્યાn દુ:ખ મેલેખા હોપ.
ઉદરામ વ૦બાઉ મ્રાંગ nશાસ્રુખા પnા દુ:ખ હોપ
મે nશો વાબાળ ઊાપ.

ગાટી ૧૨ મા

(ગુબાબ મોમ્રે મ્રાગn મ્રહેવાબ૦ પ૦ બઝ્ર
પાળબાર માટે ગાટી)

માપમા ગાટી મહ્રુ વાંમ્રા ઉાસો,
ષ૦બાં મહ્રુ દામ દીપ મમ્રખા પરમાસો.

પ ગાટી મે વહ્મા ન્યાપ, ષ૦બાં મે ઉદ્રે
ઊસે માવંમ મ્રાવાં પાપ, ષ૦બાં મ્રરહ્રમો હ્રઝ્ર-
ય મેઠા પરમાસો, હાખ માંહે મેબે ષંઉર ઉાસો.
દુબાન્યાબાં ઊે મ્રોહ્રી ગબાબઉ મોમ્રે, ન્યાપે પ્રુપો
મ્રાગn મ્રચાવે, ચોમે ગબાબમા રાહ્ર બ પાચે.
મે મ્રરહ્રના હ્રઝ્રયબે હાખેખા દાહ્રું દુ:ખઉ પાવે,
ન્યબે માર દાલેળ ષાવે.

ગાટી ૨૩ મી

(પટેચ ખડી બાળને ભાભે ગઇભને દુઃખ
ભાપબારને માટે ગાટી.)

નેરમા ગાટી વધમા ઉાલો,
ને ઊેવા નરચારબા વાર પાચ્ચાલો.

વાદે પાંચ વઝાડી ઉાપેં, વધમા ગાટી પવા ખાપેં; મ૦ળાં જ્ઞરધનો નડી૦બભ મેઠો; ઊે બોમ-બ ખડીને પટેચ જીવાપેં; દ્રામ્રમા જીપે ઊેાર દેખાઙે; બાન ઉાનને દુઃખઉ ભાચે; ગઇભ ગ્રર-ભાબા દ૦ળા બ પાચે, નેબે નેરમા ગાટીમાં રાખ-પેં; બનો બન નરવારબા વાર ઉપર જચાવપેં, પવું ઉાલી મબમાં મ્રમ્ર ભાલો; નેરમા ગાટી પવા દ્રોહ્નેચા પચ્ચાલો.

બોમબ ખડીને દ૦ળા બ ચાવે;
ને મ૦ળાં પવા દુઃખ પાવે.

ગાટી ૨૪ મી

(વઉબમાં ઉચ્ચું દેબાર વેપારીને માટે ગાટી.)

જઉદમા ગાટી નો પવા વધમા ઉાલો,
ગબાબ વે૦ળાબબા વાન પાચ્ચાલો.

જી૦માં પ્રપચતો મમત્વ વધે, તેના આત્મા-
ના ભોટી કર્મે; દાંડ ખાએ તે સરપણી ચેપે;
કુતાનામાં ઓલે વેપારણ સમવા; તોચા માપ
ઉચા સરણને ઉચા દીવા; માપ ઉંચો ભોમાન
માણી બવ સમઓ; સુખું મોચાને ઉચું બ દીઓ;
ઓ કોણી સુખું મોચાને ઉચું દેખે, તે બઉદમા
ગાટીમાં માપણ પાપે; બતો બત તેના આત્મા
દાડ ખાએ સરપણાવશે; પડું ઓળીને ઉચું બવ
દીઓ.

નને ભોમાન ખણીને સુખું મત મોચઓ;
બઝ તો છાખું દુઃખ પામશે.

ગાટી ૧૫ મા

(સમણેલા સરવા માદ બાવાના નાઠખ
સરબારણે માટે ગાટી.)

પનરમા ગાટી વખમા સરસાપ,
ચારેલા ઓવા ચાલી આસો,

પ્રરખ બાણના તે ગાટી પાચશાલો. પ્રરખ
બાણ પાતામાં મેળા રમાન સરખેના કપાલ, પોત
પોતામાં મોચલા વાલી; બાલા રોલબાન નાચ-
ખ સમાચ આલી; પંદરમા ગાટી માંહે પોસરાળા

તે પાપે; એટલે દસમ નહીં કાઢશે તે પાપે; તેઓનાં ફરજંદો ખાવા બેઠો; એ મોટો મોમન નુગરા સુગરાના આચાર કરશે તેને તેઓનાં વગ દાઝે દુઃખ ઘણાં થાશે.

એવું જાણીને નુગરા સુગરાના આચાર કરશો,
તો તમને એવાં દુઃખ પામશો.

ગાટી ૧૬ મી

(ગત ગંગાને છુટું કરણ આપવાને માટે ગાટી)

સાચના ગાટી તો ભુલીને નુગરા એવા ચાંડાળીઆલો
એ ગાટી તો મહા વસમી પાપીઆલો.

એ મોમન ખડી ગત ગંગામાં પાપ ઉતરાવે, ફરમાન ગતના વાત નહીં પાળે; ગત ગંગાને છુટું કરણ માને એહ; સાચના ગાટીમાં દોજખી થશે તેહ; તેઓનાં ફરજંદો જનાવર કરણ બેઠો; તે મરણ તેઓનાં કરશે પુકાર; એટલે ગતમાં મોટા પાપ ઉતરાવનાં, પાછા ફરમાન ભાગ્યા કરવા; તેને તેઓનાં ફરજંદો નાખી માંડશે, મોહમ્મદ તેઓનાં મારફત થશે.

મોમન ખડીને ગાટીને નહીં માનશે,
તે સાચના ગાટી માંહે દોજખી થશે.

ગાટી ૧૭ મી.

(ઔઞાબબે દુઃખ દેબાય, પાયજીં પોતાજીં ઝલ્લ
ચેબાય માટે ગાટી.)

બનયમા ગાટી મહ્રા વબમા ઝઙ્ગાપ,
પ ગાટીબા ઝઠભાક્ષીબો તો પાય બ યજ્ઞાપ.

ઊસ્લે દુબાનાજાં ઔઞાબબે દુઃખઊ દીઉં; પાયજીં ઊાલ્ગી પોતાજીં ઝાઉં; ક્ષીબબાક્ મબમાં ઝાદ્દા બક્ષ; તે પેઝ્લાપેં બનયમા ગાટી માંઝ્લા; મ૦બાં ઝ્ટયબતો નાદય મેઠો; તે મંદાજીં નાદય ઝયપેં; નબે પુચ્છપેં ઊ તજો દુબાનાજાં ઔઞાબબે મહુ દુઃખઊ દેતા.

પાયઝ્લા માય બાઝ્ બાદ્ધેમજીં ઘ્રુંઝ્લપાજીં બવ ઝયતા તે બાઝ્ બનયમા ગાટી માંદ્ધે પેઝ્લાક્ષી યદ્ધેતા.

ગાટી ૧૮ મી.

(મેબબો માય ખાબાયબે માટે ગાટી.)

નચ્છાયમા ગાટી મહુ ઈંના ઊાસ્લો,
બાત ગાઊ માંદ્ધે જલ્લાઊ પાચ્છાસ્લો.

𑈌𑈬𑈕𑈮 ૧૫ 𑈥𑈮.

ઐવે; જે કોઈ માન પમાણા કમ્રમાં બર્ફ પકેપેં
તેને ઉગ્લીઅમ ગાટી માંહે છતાપો દેપેં.

પણ આત્મને વાજાણ જાયો,
માન પમાણે દુઃખઉ ન જાયો.

ગાટી ૨૦ મી.

(દાન દેનારને ના પાળનાર માટે ગાટી.)

વાચમા ગાટી અરતોયના આલો,
જેન ત્રાઉવા તોયાના ત્રપાણ માંગ પરમાલો,

વાચમા ગાટી મહુ દોકેમા પચ્ચાલો; ગઇંનાં પ્રરચતો જાદય મેહો આલો; જેલે દુબાનાં માંહે દાનઉ આવાં, તેને દાન દેનાં જેલે ના કાનાવાં, તેને ગનાં દાલો દુઃખ પાપેં, વાચમા ગાટી માંહે તે પોવાપેં.

છંજો નસ જપ્પેં ચગાર,
જાને વાચમા ગાટી માંહે ચાપેં માર.

ગાટી ૨૧ મી.

(આવ કમાચ ત્રરનાર માટે ગાટી.)

પન્નવાચમા ગાટી દોકેમા આલો,
તે માહા વત્રટ પરમાલો,

ક્રોમ નાળા જાગામા માંહે પેમઊ બહ; પે જાગામા ભુમ્રા મેવાપણે લહ્ન, ઊ મોગાબ ઊાવ દ્રચાયઊ મ્રઉ, પેબે પ ગાટી માંહે છનાએ ભુમ્રા જાગામા માંહે વાંટએં, બનો બન પવા દ્રવાયઊ પાએં,

મોગાબ માશીપ ઊાવ મારવો બહ,
ને મ્રાણબાં ઊાન દ્રચાવવા બહ.

ગાટી ૨૨ મી

(મોગાબ પશી ઊાન છાલી દ્રચાવબાર,
ખાપ્રં બરખું મોચબાર માટે ગાટી.)

ભાવાખમા ગાટી પો પવા ઊાસ્તો,
ક્રોવો શુવાબો મ્રબાએ.

પે પો માદ્રા ખપાન દીએ, મન્નાં ઊાવબો મ્રબારા ઉપર છનાએ ખએં, મન્નાં પ્રરખનો એદ્રેગાપચા મેઠો, પે ઊાવબે બનો બન શુવા માં બાયએં, ઊ ઊાવ દુબન્ના માંહે મોગાબ મ્ર-ચાવે; મોગાબ પશીબે ઊાન છાલી દ્રમાવે, મ્રેબે ખાપ્રં બરખું મોચનાં ચાઊ બ નાવે, પર પુંઠે મેપાબે બંદા મ્રઉ; માઊાબે મ્રરાવે; મબ માંહે

આઠેમળ માગ્ગ ન ચાવે, ઉદૈ જુવાબે મ્મબારે ઉગાયે પાવે; જોમબબે ય મ્મામ મ્મયવાં બધ; ય મ્મામ મ્મયયેં મે ઊગવબા મો યવા ઠાય ખયેં મેબે મચાયમ્મ મામ્મ ભેઠો ઠયેં.

બમો બગ જુવા માંઠે ઊભમ્મ દેવયાવયેં,
જોમબબે મો ય મ્મામ બ ઊઊય.

ગાદી ૨૩ મી

(આબ ભુલી બધ પાળબાર માટે ગાદી.)

તેવાણમ ગાદી મો યવા ઊાલો,
ઊવો ભુજો ચામ્મલો પાચ્છાલો.

ય ગાદી મો યવા મ્મઠાય, માઠા વણમ ય ગાદી મ્મઠાય; મીમાં મ્મયણમો યભયાય યઠે ઠે, ઊ જોમબ ખઊબે ગગ માંઠે માવે, ગગ માંઠે ગબાબ ભુલીબે પાળે બધ.

મેબે મો મીમાં ભુજે ચામ્મઠે ભેચાબે.
ભયાભય મ્મણ માય દેવયાવે.

ગાટી ૨૪ મી.

(ઝોમાબ ખડી ઊગ્ર ઊમાબે માબબાર
માટે ગાટી.)

જોવાણમા ગાટી માઢા વણમા ઝઙ્ગાપ,
ઊમ બારબા ઝુંઝ માંપ ભવાનારઊ ચડીપ.

બારબા ઝુંઝ ઊવા વાટઊ ઝઙ્ગાપ, જાચનાં જાચનાં ઝુંઝ માંઢેઊ રઙ્ગાપ, ખીન્નાં ઝ્રરણનો વાણવાણ રઢેછે, ને ઝ્રરણનો ભાઝે ઊગ્ર ઢનો ઊગ મારઝે ભાન જાંનો ઝરનો, ને ઝારણ પ ગાટીમાં ભવાનારઊ ૨ગ૬, ને ઝ્રરણનો પ ઠામઊ રઢે છે, ને માટે ઊ ઝોડી ઝોમાબ ખડીબે ઢુબાભામાંઢે ઊગ્ર ઊમાબે માબશે ને નો જોવાણમા ગાટી માંઢે પેઝાડી પેઢેશે, નેબે માભાં બારબા ઝુંઝ માંઢે ણવા પાર ભુઝ બાનો બાન ઝુભાવશે; ઝોમાબ ખડીબે પાનાબો ૨રમ ઝોમ્મા જાએ જરમટે ઊાશે,

ઊગ્ર ઊંગમા ૭પર માવઊ રાબે,
નેબે માભાં પવા ઢુંપઊ ખાશે.

ગાટી ૨૫ મી

(ઓજાબ ખણી ઓઈ ઓવરાવબાર માટે ગાટી.)

પજાણમા ગાટી તો માઢા દોક્રેયા ઉાસ્રો,
ઓવા વાટ મ્રાજ મ્રેણ ઉાસ્રો.

માન્નાં પ્રપણતો મ્રાફ્રપ પદ્રે ગ્રે, નાગય તે મીપાભાળ ફ્રતો; ટીપળાં ઓઝીએ ઉવાભ દેતો, ખપવે માભળણું તો ટીપળામાં ગ્રુઠો ઓઈ ઓતો તે મ્રાપળ મ્રાફ્રપ બાભઉ વપેદ, તેબે પ ગાટી ઉપપ પાપેદ; તે માટે ફ્રુબાન્ના માંફ્રે ઓજાબ ખણી-એ ઓઈ ઓવે ઓવરાવે, પ ઉાવબે પ ગાટીમાં પોમ્રપેં; બે પ્રપણતો મ્રાફ્રપ બતો બત મ્રાજમાં પ્રેપાવા માર ઘાસ્રી દેવરાવપેં; તે માટે ઓ ઓજાબ ખણીએ જબાબ ખાખત્ર માબમાં ઉગ્રો મ્રણ ઉાસ્રે, ઓઈ ઉપપ પણમ પાપે.

તે ઉાવ ઘાસ્રો ફ્રુપા ખાપેં,
તે માટે જબાબ ઉગ્રો મ્રણ માબવા બ્રહ્ર.

ગાટી ૨૬ મી.

(મોમાળ ખદ્દી એર દશ્ી માટે ન્ગગર
નરવારખ્મા માટે મેળે માટે ગાટી.)

સ્વારખમા ગાટી ઊવા ઘોઝાળા મ્માંન ઊાસ્તો,
મે મ્માંનળે ૪ઞ્ઞળા વાર ખારશાલો.

મે ગાટી પવા વસ્તમા ઊાસ્તો, સ્તવા ગાઙ માંઙે મે ખારશાલો; મા-નાં ૪ઽરખમો ઙુઞ્ઞમા મે-હો, મળે મો મા-નાં ઙમાપ્તો ઞ્ઞસાપ; ઊ મ્મોઙ્ઙી ઙુમ્મા-નાં માંઙે મોમાળ ખદ્દીળે ઊંઙેર દેશ્રીળે મ્મે નરવારખ્મા માટે, મે મોમાળ મે ગાટીમાં પેઞ્ઞાઙી પેસ્રે; ન્ગમા ઙુઃખ મા-નાં સેઙ્ગેપ.

પવા ઊાસ્ત્રી મ ઞ્ઞરઊો પવા ઞ્ઞામ,
બઙ્ઙ મો પવા પામ્મેશો ઙામ.

ગાટી ૨૭ મી

(વાટ પારુ મોમાળળે માટે ગાટી.)

સ્તમાવારસ્તમા ગાટી છાસ્ત્રી દોઙ્ગેયા ઊાસ્તો,
મે ગાટી ભઙુ વાઞ્ઞટ પારશાસ્તો.

પ ગાટી ઊવા ભેપહેલો મ્હારાપ, પમ્હ મ્હારે હગાન વડે છે. પમ્હ મ્હારે પાન વડે છે, ને વજે નો ભેપહેલો મ્હારાપ. ને ગાટીમાં પ્રપ-ખનો મામ્હખત્ર હક્રે છે. ફુબાનામાં મોમાબ પશી ઊ વાટ ચાલે, ચોમ્હ ઝુંટીબે પોને ખાસે, ને ઊાવ-બે માનાં ઉનારો ટેસે. ફેબે નો પ્રપહખનો બનો બન હગાન પાન પાવરાવસે. પવા ફવાસ પાસેં. નાબે નાગય પળ ઘાલો ફુપન પાસેં. મોમાબબે પણું મ્હામા મ્હહણું બ ઊાશીપ.

ઊ મે મનવમાં ચાઊ ગમાવાપ નાબે ગુહબે ચઊાવાપ, પપન નો બ ઊાબમેના ને મચાપે માશી.

ગાટી ૨૮ મી.

(મ્હાશીબે ફુપાવબાહ માટે ગાટી.)

નાઠાપાખમા ગાટી ઊમ ચાલી મ્હારાપ,
જો વાપે ઊમ ચાલી વડેનો ઊાવે.

મનાં પ્રપહખનો ખમ્હહ હક્રેવે. ને પ્રપ-ખનો મહુ મ્હાલો મ્હારાપ. ઊ મોમાબ પશીબે મ્હેબે ફુમાવે, ને બનો બન ગનાં ફુઃખ ખક્રેસેં. ને ચાપે મ્હાણબે ગનાં પોમ્હાસેં.

પાળી વક્રેણા માંક્રે ખવા પોર ઉભાવણેં,
પવું ઊાળીને પવું ઞ્રાજ ઞ્રરવું નઝ.

ગાટી ૨૯ મી

(હીઞ્રણને મારનાર ષખા મદ જળાવનાર

માટે ગાટી.)

ોગાળઞ્રખમી ગાટી હોક્રેચા ઊાસો,
નણો નત ણીન્માં મરક્ર વરણે છે.

ક્રેમાળો ઊેવા ણે ગાટી ઊાસો. ણીન્માં ક્રારખણો ગઝાન્માત ભેઠો. ણે ક્રારખણો હાસો ઞ્રઠળ ઊાસો. ઊે ક્રોડી ણોમાન ખડી હીઞ્રણને મારે, હીઞ્રણ ઉપર મદ જળાવે, ણે ણીન્માં ઐઞ્રાડી રક્રેણેં, મરક્રમાં નણો નત ટાછે મારે નત ખવા પક્રોર મરક્રમાં રાખણેં.

ણે ક્રારખનાને ણોક્રેર નઝા ન્માવણેં;
ણે માટે ણોમાન ન્માડી પ ઞ્રાજ ઞ્રરવું નઝ.

ગાટી ૩૦ મી

(જીવા ખડીને મ્રાપરના બર્મ પાળવાર માટે ગાટી.)

અખમા ગાટી મોર પરવા કેઠે ઉાસ્લો,
પખપ મ્રેણ તે ગાટી મ્રસાપ.

તે પખપના વાર તરવાર ઓવા ઉાસ્લો, માખે મેલતે વછાડી ઉાવે; જીનાં મ્રાપલતો ઉગનાત મેઠો, તે માફા મચવંત મ્રસાપ; ફુબાનામાં ઓ મોમાન મ્રસાપ, જીવા ખડીને જીમચામાં મેલે, તબમાં મ્રાંડી ઉંમ્ર ચાવે, લાફેમના માચના માગ્ર બર્મ રાખે, ફુના વપાત ટાસ્લે પાને બ ઉાવે, ને તબમાં ઉાસ્લે ઓ નમો ફુટા, તે માટે પ : જીવાને તે ગાટીમાંફે ઉાારો કેવો; પખપના વાર ઉપર મેલાઉપેં, જીનાં જીવાના ફાખ માંવ્પેં, બાચાઉ ઉપર ટીમ્રો મ્રારો કેપેં; પવા ફવાચ જીનાં જીવાના ખપેં; માફાદ્દન ભુજા જીનાં ફેરાન ખપેં ભુસ્લો મોમાનો ઓ જીવા ખડીને પેંડાનો માચ પાપેં, નને પાનામાં નાવા ફુના વપાત બર્મ મ્રપે, તે જીવાના પવા ફવાચ ખપેં.

પ જીબાવપ માડી જેમાને માચઓ,
પવા માબપો બર્મ નાવે વારો વાપ.

ગાદી ૩૨ મી

(ભુગતનાં પરહેજ બદ રાખનાર તથા
પર સ્ત્રીએ સાથે પણત રાખનાર
સાર માટે ગાદી.)

પ્રતરાસમાં ગાદી ટોકેરા ત્રણ,
એના જોસણ ગણેલી કહેવા આવે..

એના ગાદી કહેવા રહેવે, એના ગરથા ત્રણ-
ણ, તે માડા વસમા ત્રણ, પાંચમાં શરણતા
આગતી રહેવે, તેના ગાછડ આગતીના સરદાર
ત્રણ, એ સાર જોગાનના ત્રણ, તે બાળના
હોળાના એ ગતરાસી બદ રાખવે, ભુગત પાંચ
દાતાનું ત્રણ, તે ભુગતના પરેજ બદ રાખે
તને પોતાનાં ધ્રરઈ જોવાને ભાડા સાથે પણત
માંડવે, તે સારને પ્રતરાસમા ગાદી માંહે રોક
રાખવે, તેને બતા બત ગરથાણ કેરાના સવા
પકોર ભુગત માર દેવે; પવા કવાય મારાદન
ભુગત પાવે, તે માટે સારને ભુગતના પરેજ
રાખવા, તથા પર ધ્રરઈને સંગ ત્રણ જાણો,
એ સાર પ ત્રણના બદ પાયવે.

તેના તો પવા કવાય પાવે,
દાતી કુપનાણ પાવે.

ગાટી ૩૨ મી.

(સ્રાજે માલે ભાળક પાળબાર માટે ગાટી.)

ભસ્રાણમા ગાટી માહા વળમા ઊાલો,

શીખસ્રા સ્રેપે ગપ્સ્રમાવાય પાસ્રશાલો.

ગાપ્સ્રમાવાળબાં ડુઃખ ઊવા ને ગાટી દોહ્રેમા ઊાલો, મોળબાં પ્રપ્રણનો ડુયસ્ર ભેઠો, ઊ મોળબ ખશીબે સ્રેબે ભાયસ્ર પેટમાંખા સ્રાજે માલે પાલે, ને પ ગાટી માંહે પેસ્રાશી પ્રહ્રેષેં, ને ખવા પહ્રોપ ભુજ ભાયસ્રબા છોલે ગાપ્સ્રમાવાળણું ડુઃખ પ ગાટી માંહે મોગવે.

ઊ સ્રોશી માળણ મોમળ ખશીબે પવા સ્રામા સ્રપ્ષેં,

ને મોળબાં પવા ડુઃખ પામષેં.

ગાટી ૩૩ મી

(ઊમામનો મોટો માળણ ખશી ગણભબે ડુભવબાર માટે ગાટી.)

નેસ્રાણમા ગાટી માહા પ્રલી દેખાપ,

ઊમ ભઊાર માંહે ડુસ્રાણું વખાર ત્પાર સ્રસ્રાપ.

[illegible]

[illegible]

ગાટી ૩૪ મી.

(ભ૦ભાઉ પન ઋાઋણ ભંવાવન ભેળન ચાઉ બઝ઼ ઉાળવબાર માટે ગાટી.)

જાનણખમા ગાટી ઊભન માદપવા કેણ પાન ઉાસો,
ઊવા વાદચા મરેના નાવે પપમાસો.

મારા ઉઊચા વાદચા ધાવે; ભળોનાં મપપમ-ળેતા ભગર પક્રે છે; ઊ કોર્ણ ભેભભ કુળના માંક્રે બનનાઊ પાર્યે, ઋાઋણ ભંવાવર્યે; ક્રણ ળે વપભ બનનભબન ઋાંઋણન ળે ચાઉ બઝ઼ પાવે; વવળો ભોચે, પાપ વપભબન ભ્રપના બઝ઼ પાવે; ળે ભંદા પાન દીવસ નંવાપા માંક્રે પક્રેર્યે; ભેભભ ધક્ષીબે વપભ ઋપભબન ૬મધાણ બઝ઼ પાવે.

ળે ઉાવ પ ગાટી માંક્રે પક્રેર્યે,
બે નંવાપા માંપ પક્રેર્યે.

ગાટી ૩૫ મી.

(માપગ ચોણી ઉમાપઝે જામબાર માટે ગાટી.)

પાંગણમા ગાટી ઊભ વાપાબન વાપ ઊભન ઉાસો,
પવન ગાટી દોક્રેમન પાચ્છાસો.

ખ૦બાં પ્રરલતો વજાર ભેઠા; તે પ્રરલતો જાદા વખજી ગ્રભાપ; ફુબાના જાંદે ઊ ભોજાબ ગ્રભાપ; તે જાપગ એશાળી ઉજાપગ જાચે, તે ખ૦બાં પેગ્રાશ્રી પદેખે; તેબે પ્રરલતો બતો બત ખવા પાર ભુગ ફુઃખ દેખે; પ વાપાબા વાર ઉપર પંખ ગ્રપાવખે; તે ઊ જામતા ખાશ્રી જાંદે પલે તો ખાપ તખા વાગ્રી ગ્રપળે; નાબે ખત વગર વાપાબા વાર ઉપર જોળાપ પળ બર્ગ; તે જાટે ઊ ભોજાબ ખતપંખા ખશ્રીબે ખત-પંખ ભોગ્મા ભાઊા પંખ જાંદે જાચે.

તેબા પવા ફ્વાચ ખખે,
તે જાટે જેળ જાચા પ વાપા ભાશ્રી.

ગાટી ૩૬ મી.

(ખતપંખા ખશ્રી ગત ગંગાજાં બર્ગ
નાવબાર જાટે ગાટી.)

ચ઼ગ્નખળા ગાટી તો નાગબબા ઊાલો,
નાગબબા ઊઁાચ નાગ્રાઈખા નાવે.
તે ભફ્ત પપજાલો. પવા ગાટી દોપચા
પાચશાલો; ખ૦બાં પ્રરલતો ઊોળ પદેવે, ભફુ

ઑાજ ને પ્રપ્રથનાને સ્રવે; ગગ્ગીપ ગગ્ગીપ ચજી-
ને ન્નગને માંદ્દ ગાયે, ને પ્રપ્રથનાને માદ્દેપ બર્ઝ
ન્નાવે; ઑ સ્રોજી ખનપંખ્ન ભોજન સ્રઆવે; ગન
ગંગા માંદ્દ સ્રંજીપ બર્ઝ ન્નાવે; ને નો પ ગાટી
માંદ્દ પોસ્રાર્યેં; નેને બનો બન ન્નગન માંદ્દ
માપે, ભોજન પજીને દ્પજ પ્નાબસ્રે બર્ઝ ન્નાવે,
ગન ગંગાબાં દ્પથળ બર્ઝ સ્રપે.

ને ખ઼ળ્બાં પવાં દ્રુ:ખ પાજાર્યેં,
ને માટે વાપા માજી નજો ઑગને જાયો.

—:o:—

ગાટી ૩૭ મી

(ઑાવ ર્ઝંખા સ્રપબાપ માટે ગાટી.)

ખાન્નિગથા ગાટી નો પવા ઑાલો,
પામ ચાજી ઑખા પાસ્રાલો.

ને ખાના નગ ગાછ માંદ્દ વદ્દામ બદી પાસ્રા-
લો; ખ઼ળ્બાં પ્રપ્રથનો ખુશ ભેઠા; ને ઝુબેદ્દગાપ
ઑાવને પગાનબ બદી માંદ્દ ઊભાવનાં ભોદ્દેપ
બર્ઝ ન્નાલે; ને માટે ઑ સ્રોજી ભોજન દ્રુબન્ના
માંદ્દ ઑાવ ર્ઝંખા સ્રપર્યેં.

ને ખ઼ળ્બાં પવા દ્રુ:ખ પાજ,ર્યેં
માજી નેલે સ્રપ્રુને ઑગને જાયો.

—o—

ગાટી ૩૮ મી

(દસોંદ દેતાં મન વખાણનાર તથા દસોંદ પુરી નહીં દેનાર માટે ગાટી.)

બાવન ગાટી ની માહા વચન સાર,
એમ દરગાના ગુર આખ્યા નીરધાર

ને દરગાના માંહે આગ આવો; ને આગ માંહે જે કોઈ બળતા; પાણી નાવ વના ને ભુખે ભુખ્યા; ઠંડાં અંધારાનો ભુખે ભુખાણી રહેવે; જે કોઈ મોમન દુનીયા માંહે દસોંદ્રી ખાય, ને દસોંદ દેતાં મન વખાણે; પુરી દસોંદ જે નહીં દેશે, તેને ય આગ માંહે જળાવશે, ને આગને નાખવાન માંહે સહી આગળ પાછા નાખ-ને કેડે પસ્તાશે, ને નામ દાતા દુઃખ દેવે; ને માટે જે કોઈ મોમન દસોંદ પુરી નહીં દેશે, તે બંદાના પવા હવાલ ખાશે; પણ આલી તેજ દસોંદ મા માંગજો, નાં દુનીયા ની બાર દીન ના રંગ છે, દુનીયાની માયા મોટી જાણને નાખરતનો હક માંગશો માં.

જે દાતા પાસે પોતાને બતાવ છે.
ને માંહે ગુંજાંનાર રહેજો.

ગાટી ૩૫ મી.

(હાઉસ ઓમાને ઉછું સ્નાન આળબાર
માટે ગાટી.)

ઉજળામણના ગાટી ની પવન આલો,
માહા વખના ને ગાટી પાછાલો.

ઓવા ભરણી શુંઠ નાગબલા સ્નાર્ય, માર-ઓ મારઓ ભરણી દેખાય. ભન્નાં પ્રરણી સ્નયે-હર પેહેવ, માહા શુંઓ ને પ્રરણી સ્નાર્ય. ઓ દુબાન્ના માંહે ઓમાન પહીએ હાઉંર ઓશ નપન ખાહેમા નેએ ઉછું સ્નાન આળશે, ને પ ગાટી માંહે બની બન ભરણી ભરણી રહેવ. ઓ ઓમાન ખાહેમ હાઉંર ઓમાને માળખ સ્નાન આળશે ને મંદા ભન્નાં પવા દુઃખ પામશે. પ માહી નજો હાઉર ઓમાને સ્નાંહી પળ નોહે સ્નાન માબશે બહું.

ઓ આવ ઉચ્ચા સ્નાન આળશે,
નેએ પવા દુઃખ પામશે.

ગાટી ૪૦ મી

(ભુર વપન ગુજાવબાર માટે ગાટી.)

જામનખના ગાટી બાગફલના ઝાલો;
ઓવા બાગ ખંભારમાંહે મકાપ.

નેવા ગાટી પઝ ઝાલો, મન્નાં પ્રપરખનો ગામના પેહેવે, ગામના પ્રપરખનો ભમવંન ભકુ મકાપ; ઝો મોઢી ઓમાબ કુબન્ના માંહે ભુર વપન ગુજાવશે, ભુરને ટાલે ઝાગલે બસ, બ બેનો પછીબે ભુછી રહેશે, નેગું ઝાવનર મોમટ મકાપ.

ને ઝાવને મન્નાં ખરપ કુ:પઝ દેશે;
નેલે મસાને વપન વેઢા બ ગુમાપ માછી

ગાટી ૪૧ મી

(ઝાવબો નખા દાલનો વેપાર મરબાર
ઓમાબ માટે ગાટી.)

પમનામનખના ગાટી નો નામ દાહેમ ઝાલો,
ગુબાબા પુરા ઓવા પાલ્હાલો.

ઓમ રાન દીબ પુરો પાસે ખસ, નેવા ગાટી દાહેમ મકાપ ખસ: મન્નાં પ્રપરખનો બમયો

પ્રક્કેવે, તેને બાઝ બચ્ચે માશ્રી. તેજું બાશ તો બઝટો ઝઝાપ, તે પ્રપ્રણતો શાહ્રા દોક્કેયો ઝઝાપ, તે પ્રપ્રણતાળે દ૦બા બચ્ચે ાાવે; ઊ ઝાશ્રી કુબાાા શાંક્કે ઝોશબ ઝક્કેવા૦બ, ઊનવમો ચઝાળે વઝપો ઝપે, તેને તો બતો બત જુબાબા ભુરા શાંક્કે ભાપણે; તે ભંદો ૫૦બાં તોઝા તોઝા ઝપણેં, તેલે ઝઝળે વાપા ઝાશ્રી જેમળે જાચો.

દ્વાદ વઝપો ઝપણેં શાં,
બચ્ચે તો તશે ૫૦બાં પવા કુ:ખ પાશણેં ખચ્ચે.

ગાટી ૪૨ મી

(બાળ્ક વણે બચ્ચે પાખબાપ માટે ગાટી.)

ભેતાયાણશા ગાટી પવા વણશા ઊાસો,
શાહ્રા દોક્કેયા પ ગાટી પપશાસો.

મ૦બાં પ્રપ્રણતો ભુઝા પક્કે છે, તે પ્રપ્રણતો પઝ ાાંખે ઝાંસો છે, તે માટે ઊ ઝાશ્રી ઝોશબ કુબાાાશાંક્કે પોતાબા બાળ્ક વણ બચ્ચે પાખે તે પ ગાટીશાંક્કે પક્કેશેં. તે ગાટી ચોછાબા ઝઝાપ, તે ખાક્કેભબા ફ્રપશાળે ઝઝળે પોઊ ઊગતા ઊવા તપશેં, તે ઉપપ ભંદાળે બતો બત જમાવશેં.

તે માટે પોતાબા બાળ્ક વણ પાખેપે ઝાશ્રી.

ગાટી ૪૩ મી

(પારસીઓ હક્ક માંગનાર માટે ગાટી.)

તેતાલીસમી ગાટી હાથી હોકેમ ઉાલ્લો;
ઊેમ હું માંગવા હરવત બનાવી પાઠવાલો.

જોવાએ ઊેમ ચાગતા નાવે ઉાલ્લો, પણ ગાટી હોકેમ પઠવાલો; તેમાં ફરરસતો ભિસ-મ રહેવે, તે ફરરસતો મહુ મ્રાએ ઉાલ્લો, ઊેને વચઊે તેને ન જોયે; જોમાન ખશીને પારસીઓ માય રુટે, ઊેના પાસેખા ચાર્પ તેને પાછો નર્ઝ નાપે, માન માંહે ગરિરાંત મહુ રાખે, તે માટે ઊે પાર-સીઓ હક્ક માંઊે તે મંદાને તો તેમાં છતરો હોયેં.

તેને નતો નત તે નમ્માલ્માનાં ભારસે,
તેલે મ્રણ વારા માગી જેમને જાયો.

ગાટી ૪૪ મી

(ભવનાર પાત્રનો હક્ક નર્ઝ આપનાર માટે ગાટી.)

ચુમાલીસમી ગાટી હાથી વસમા ઉાલ્લો,
નાસમાન નઊતર તે ગાટી પાઠવાલો.

તે ગાટી માંહે પાણી બહા, જેઓનાં તે જોઆ ખુદાપરસ્ત રહેવે; ઓ મોમન કુબન્નાનાં કાઊર શીમામને દેખને ર ખાહેમ નવનાર પાત્રનો કસ બદી નાપશેં, તે મોમન ર ગાટી માંહે રહેશેં; તે ભાનાં નરખનો ઝુખનો મહુ દુઃખ ખહેશેં.

તે માટે વજાણને જેભ જાયા,
બદી તે રવાં દુઃખ પામશેં.

ગાટી ૪૫ મી.

(પાણીમાં પુજા કરનાર મોમન માટે ગાટી)

પરમાત્માના ગાટી વેનરની બદી ઓવ કરાર.
તે બદીમાંખા કોઈ બાસ્કમ નાવે બહા.
ભાનાં ઝરખનો પરમાત્મા રહેવે,
ઓ મોમન કુબન્નાનાં પાણીમાં પુજા કરશેં,
તેને ઝરખનો બનોબન ર બદીમાં કુભાવશેં

ગાટી ૪૬ મી

(બાગને મામનાર મોમન માટે ગાટી..)

પ્રેમાત્માના ગાટી ર ઊાલો,
વેનરની બદીના પઞાબાનાં રચ્યાલો.

ઉોજ પેરબા યાઝ્મોણું ઉંગય ઝ્કાપ; મન્નાં ઝ્પ્રણો બાગઝ્કેમર રક્ષે છે; ઉે કોજબ દુબન્ના જાંક્ષે બાગબે જાબપેં બાગબ પ્રઉા ઝ્કર-પેં, ણેબે પ ગાટી જાક્ષે ૭ણાપે હેપેં, ણે ભંદાબે બાગ દીન્નાલી દુઃખ હેપેં.

ણેલે ઝ્કણ વાપાઝ્માથી જેમ જાયે,
બઝ્ણો પવા દુઃખ પાજાપેં.

ગાટી ૪૭ મી.

(પારઝ્કો દ્રપાજ જાય પાબાર
જાટે ગાટી.)

ખ્મોણાયાખજા ગાટી ભક્ષુ વખજા ઉાલો,
ઉેવા ઝ્કાઠ ભુપૈન્નય પંચ્છાલો.

ઉે કોજબ દુબન્ના જાંક્ષે ઝ્કેબો દ્રપાજ જાય પાપેં, બાણબો ઝ્કે પરબાણબો પાપેં, ણેબે પ્૦બાં ૭ણાપે હેપેં; ણે ઉેવા ભુપૈય ઝ્કાઠણું યાઝ્મણું ણેવા ભંદાબા દ્રવાય પાપેં; ણે જાટે વાજાણ જાયઉો.

પારઝ્કો જાય ઝ્કોથી જ વાવરઉો,
ન્નાગય ણો પવા દુઃખ છે જાથી.

ગાટી ૪૮ મી

(સોહીના મેળ હીરાણ વરાવવામાં સાંજ
આવાર ભોજન માટે ગાટી.)

ઉપમાઓમાં ગાટી તો મહુ વણમા ઊકો;
ઊંચ પાણી વડે છે ભુખ પરમાકો.

તે પાણી માંહે ભુખ જેવા ઊબવર વડે છે;
મઉઆ ઊવ તેનો નાન બર્જ પાર; તે ઊવનાં
મોઢાં જેવા ભુખ ઊકે; તેનાં પ્રપરવતો
સાચ સમાના પેહેવે; તે પ્રપરવતો ઊવને રવા
પોહોર ભુજ પાણીમાં મોકર્યે; તેને ભુખ
નાગ દુઃખ દેર્યે; તે માટે ઊ મોમાન પારમા
હીરાણ નખા મેળનો વાવા સરર્યે; તે માંહે પોતે
સાંજ ખાઠી ને દુઃખ માંહે બાખર્યે; તે ગન્નાં
નાગ દુઃખ પામર્યે.

તેને પ્રપરવતો રવા પહોર બન પાણી માંહે દુભા-
વર્યે તે માટે વાજાણ જેગ જાયો.

ગાટી ૪૯ મા

(ભ્ર વચનમાં ગાકૃચ રક્ષેબાર માટે ગાટી.)

ેગગળપજાચમા ગાટી વચમા ઊાલો;
ને પેચા ેાચમાબ માંહ્રે ઊાલો.

ળાેાં ક્રરચપનો કૃરમાળા રક્ષેવ, ળાેાં ભ્રરઊળા ગરમા મકુ ચાઊે. ને માટે ભ્રરભ્રં વજબ ચ્ડે ઊે પટ દાળી ભ્રરળા ચ્ડે, ને ઊે ભોમબ પાચર્પેં બઝ્ર.

ને ઊાવ પ ગાટીમાં પોવ્રાર્પેં;
ને માટે વાજાળ જેળબે જાચો.

ગાટી ૫૦ મા

(ભ્રરભ્રંદળા ળંચાામળ બઝ્ર માબબાર માટે ગાટી.)

પજાચમા ગાટી મહ્રા વ્રવ્રટ ઊાલો
મઊે ેાચમાબે ને પ્રચ્ડાલો,

ળાેાં જંક્રમા ચ્ડે; નેબે ઊમાલે પળ્પે ેાંવ્ર-
વ્રાર ચ્ડે; ળ૦બાં ક્રરચપનો જંવ્રરકૃપા ચ્ડે;
દ્રળાેા માંહ્રે ઊે ચનભ્રર ચ્ડે ને દ્રાઊર ભ્રમામ

આ ધૈવાણાના ઐંખાણાં પોતાના ઉણદને
હોય છે, તે ઐંખાણાં એ ઉણદ થતા નથી,
તે ખેલાં નંબરમાં મારે ઉપરાઉં,
માટે જેમ જાયો જાણી.

ગાદી ૫૧ મી

(પાપ પડીને ઠાઠ ન્યા દેખાડનાર માટે ગાદી.)

પગરાવતમા ગાદી તો આએ નામમાને આતો,
આનાંખા ભુવારણ માયાપગર પારશ વરનારછે.
દુનાના પરગ્રાણાં મેઠા પણ નાગય ન્યા
પોતા, માટે મુઆરગ પડી પાપ પડીને ઠાઠા
ન્યા દેખાડે તેને ૫ ઠાઓ મેખાડશે.
આનાંખા માયાપગર ઠાયા વરનાના તે ઠાઠા ખાયા છે
તે પાપને ખેલાં મેખાડશે.

ગાદી ૫૨ મી

(દ્રવ્યગ્રામ ઓમાન માટે ગાદી.)

માવનમા ગાદી ૫ વારા માણી તે
ઓપે નામમાને છે,
આનાં મારગ જાર છે.

પેથા ભાપ્ગ પો વછીજુંઠજું ઉાસ્લા, ભાઉા ભાપ્ગ પો શોઉાસ્રજું ઉાસ્લા, ઋઉા ભાપ્ગ પો ઠુળન્નાજું ઉાસ્લા, જોખા ભાપ્ગ પો ઠુપાંબા ઉાસ્લા, ળન્નાં ઠુપાંઠ પ્રઉાભ સ્રપળ ન્નાવે, જુપબા સ્રંજોચ્યા ધ્યાખે ચાવે, ભાવબભ ગાટી પવા ધેક્રેચ્યા ચ્છે; ઉે ભોભાબ ધ્યપ વ્પભબે ધભેન્ના સ્ર- પર્પે. વ્દપો બગ્ર ભોચ્યપેં; પેબ ળન્નાં ભેધ્યાળાપેં, ળન્નાં પ્રપ્રધ્યપો ઉાભપાછીય ભેઠા ચ્છે પે ભોભાબ- બે બન્નાભન ન્નાચ્યપેં, પવા ભુખ ઘાળાં દેપેં, ભાસ્લે પાપ ધ્યદપદીબ ઠુળન્ના ભાંપ ઉેા પવા ભ્રાળ- ળા પાચ્યપેં।.

પ ભોભાબ ભાઇી પવા ખછીબે જાચ્યપેં।,
પો ગન ઝુભચાબન ઉાસ્લે ખછીબે ન્નભપાઝુળ
પાભપેં।.

ધ્યભાપન.

જ્યારુ તો જરૂર.

વીશ ટોચ

રજબાર - લક્ષ્મીચંદ શ્રીમાળી લીંબડી.

(પોતે મગનલાલને દીવસ ખુદાવંદાના ગમેકગારને સાચાસ થશે, ભગવાને જુદા જુદા ગબાકબા પ્રશ્ન ખરો, ગોરમીય ટોચ ગમેગાર. બાબે પઝ ટોચ કરમમબા બોલાવને બાબી વાત ટોચ લક્ષ્મીચંદ શ્રીમાળીએ આંપેયા તેના કરમમબા ચપ્પા છે.)

ટોચ ૧ લો

(વઉબજાં હસું ખાપવા તખા વરુ ચેવા માટેના લઉ.)

પોતે મગનલાલને દાખે ઉભરાસીચ તખા ભઉ ફરરલતાઓને ખરુ લાકેભઉભું ફરમા- ન ખરો કે " વાલ ટોચ માંકેખા પકેયા ટોચને કાઉર કરો. "

તાએ ફરરલતા પકેયા ટોચને ગાળીને લાકેભ ગગચ કાઉર કરશે; તાએ તે ભંદાભું પેટ ફા-

દેઉં હશે, તેના અંદર ભાગના પેટમાં હશે ને અંદર ભાગના જમાન પર ઝપટામાં હશે; એટલાએ મુજ ફરસતા અજરુ કરશે કે "એ સાહેબ ઓહેરમાન! એણે બંદે દુનીઆમાં શું ગુનાહ કર્યા હશે?"

તારે સાહેબજી ફરમાન ખપે કે, "એ બંદા દુનીઆમાં વેપાર કરતા હતા, તે ઘણી વેળા ખોટા તોલે લેતા હતા, અને આપતી વેળા ઓછે તોલે દેતા હતા અને તે બંદા જાણતા હતા કે, એવો અદલ ગુનાહ છે, અને સાહેબના ફરમાનમાં આણતા ન હતા, તે માટે એ બંદા ને એવા સજા દીધી છે."

હવે જાણો છો કે સાહેબે એવામાં શું ફરમાવ્યું છે? તે માટે કે જેઓ બંદો કપાસ પાશે, તેને દોજખ અમાનતને હાથે એવા સજા સાહેબ દેશે; કે બંદો, જે તોલ્યાં ને જે માપ્યાં પા- પણ હશે તેને સાહેબ દોજખ અમાનતને હાથે એવા પાપ તથા સજા દેશે સહી.

ટોય ૨ જો

(ગણભનો જાય જોરાવણના નખા
દગાભાઉના ચેનારને લઉ.)

નળનાર પચ્છી ખ્યણ ખાદ્રેભજું ક્રરજાન ખપેં જો ભાઉા ટોયને ઢાઉર ઝરી, નાપે ઝરઅધીના ભાઉા ટોયને નાખીને ઢાઉર ઝરપેં; ને મંદાજું પેટ વઝને ઝોઠી લરણું ખડી ઉજાન ગુજા ચાજે જું ઢપેં, ને પેટમાં ખાપ વંઝુ ઝાપેય ઢપેં; ને પેટના પાખાર મંદ્રો નોઝા નોઝા ઝરનો ઢપેં, નાપે ઝરઅધના નારઉ ઝરપેં; જો, "ળનો ખાદ્રે-ભ જોદ્રેરભાન! પ મંદે દુઆનાજાં શું ગુનાઢ ઝાદા ઢપેં?"

નાપે ખાદ્રેભજું ક્રરજાન ખપેં જો "પ મંદા દુઆનાજાં જોરાવર ઢના, ને ગણભનો જાય જોરાવણ ઝરણને ચેના ઢના, જોણને દગા ભાઉા ઝાણ ચેના ઢના; ને જાય પ મંદા ખાના ઢના પના પોટી પેટમાં પળી છે; નેના પના પાખા ઝો-ગવે છે."

નજો ઉાખોચ્છો જો ખાદ્રેભ પચજાજાં શું ક્રર-જાવાડં છે? જો ઝોઢી મંદા ઢરાજ ખાપેં નેને ઝ-નાજાને દાખે ખાદ્રેભ પના લઉા દેપે લઝા.

ટોચ ૩ જો

(પાલોળૅ ખખા ગુકુંભ ખખા જોજાબ જોજાબબે

ક્રુ:ખ દેબાર ખખા ૪ંઉાળ્બારબે લઉા.)

ખ૦બાર પચ્છી ભખ્ર ભાક્રેભળું ક્રૂ૪જાબ ખ-ભેં ઉ ગઉા ટોચબે ક્રાઉાર ઝરૌ, ખાઐ ક્રૂ૪૪ભખા ગઉા ટોચબે ખાળ્તીબે ક્રાઉાર ઝર૪ભેં; ખે ભંદાબા ક્રાખ પગ ઝરાપેચા ક્રભેં, ખે ભંદો ક્રાખ પગબા પાળ્ાપ ખાઝા ખાઝા ક્રૂભ્રખાક્ર ઝર૪ખા ક્રભેં; ખાઐ ક્રૂ૪૪ભખા પ્રુચ્છભેં ઉ "બા ભાક્રેભ જોક્રે૪-ભાબ! પળ્લે ભંદે ક્રુબાખાજાં ળું ગુબાક્ર ઝરખા ક્રભે?"

ખાઐ ભાક્રેભ ક્રૂ૪જાવભેં ઉ "પ ભંદા ઝરખ્ર-બા દ૪જાખા લ૪વે પાચખા ક્રખા, પળ પળ્લોળૅ ખખાં ગુકુંભબે ભક્રુ ૪ંઉાળ્બા ક્રખા, ખે જાટે પબા લઉા દીજ્ઞ છે."

ખજો ઉાળ્લોછા ઉ ભાક્રેભે પચજાજાં ળું ક્રૂ૪-જાવાળ છે? જોજાબ જોજાબબે ક્રુખ દેભેં, બે પાળ્લો-ળૅબે ૪ંઉાળ્ભેં ખેબે પૈઉ ઝરખાખાબખબે દાળ્લે પબા લઉા દેભેં લઝ્રા.

ટોચ ૪ થો

(સુભું કચંક જળાવનારને સઉા.)

વચા ખુદા સાહેબનું ફરમાન થયું કે જો-ખા ટોચને રાઉટ કરવો; તારે કરટણના જોખા ટોચને નાળીને રાઉટ કરટયું; તે બંદાના પણ ખુલીના બાંધણ કરાવ્યા રહ્યું; નને ચોરણના પણ દણ દણના કરણને મેળાળોય રહ્યું, ને તે ચોરણના પણ દણ દણના ઉપર ઉભા ટાયેય રહ્યું, તે ખુણના પાળાપ બંદા તોળા તોળા કરણ પ્રકાશના રહ્યું; તારે કરટણના પ્રશ્ચયું કે "ઓ સાહેબ ગાહેબમાન! પણ બંદે ફુળનાજાળાં શું ગુનાહ કરેય છે?"

તારે સાહેબનું ફરમાન થયું કે "પણ બંદે ફુળનાજાળાં દરબ નાજાર સરવે પાયેય છે; પણ પાળોએં તખા સણ કુટુંબને કુળા નાય જળા-વેય છે, તે માટે પણ સઉા દીધા છે."

તમે ઉાલોછો કે સાહેબે પચળાળાં શું ફર-માવ્યું છે? તખા સાઈંત ગબાનમાં શું ફરમા-વ્યું છે? કે કોઈ બંદો કોઈના ઉપર કુળો કચંક જળાવશે તેને રોઉ કમાનાતને દાળે સાહેબ પણ સઉા દેશે સદા.

ટોચ ૫ મો

(ઉંદુ મોચબાર, પારઝા ખાપણ બાબાર નખા મે ફરશાબા ઝરબારબે ખઉા.)

વચ્ચા ખાણ ખાક્રેમણું ફરશાબ ખપેં ઉ "પાંજશા ટોચબે દ્રાઉર ઝરપો." નાપે ફરરથંના પાંજશાં ટોચબે ખાલીબે દ્રાઉર ઝરપેં, ને મંદા-બા ઉઝઝ મદ્રાર ઝરાથી દ્રપેં, નાપે ફરરથંના, ખાક્રેમ ખાગચ ખરઉ ઝરપેં ઉ "૦બા ખાક્રેમ જોક્રેરમાબ! પળે મંદે દુબખાશાં ખું ગબાદ્ર ઝાદ્રા ચ્છે?"

નાપે ખાણ ખાક્રેમણું ફરશાબ ખપેં "ઉ પ મંદાપ દુબખાશાં ખાક્રેમબાં ફરશાબ શાબેચ બખા, બે ખારબા ગબાબ વાંજનબે શાબના બ દ્રના, બે ખાપણ પારઝા બાના દ્રના, ઉંદુ છઉં મોચ-ના દ્રના, ને શાટે પવા ખઉા દીગ ચ્છે."

નશો ઉાલો ચ્છો ઉ ખાક્રેમે પચશશાં ખું ફર-શાવેચ ચ્છે? ઉ મંદા પારઝા ખાપણ બાના દ્રપેં ખાબે ઉંદુ મોચનાં દ્રપેં નેબે ખાણ ખાક્રેમઉા પો-ઉ ઝાખાશનબે દાળે પવા ખઉા દેપેં ખઉા

ટોચ ૬ ઠો

(દપોંદ પાકી ઓબાર તખા ત્રણ વપાત રૂન્ના બઝા પળબારને ખઉા.)

વચા ખાકેમઓાણ ફરમાન ખપેં ઓ "ટઠા ટોચને નાળીને ક્રાઓર ઝપો," તાપે ફરમાના ટઠા ટોચને નાળીને ક્રાઓર ઝરપેં, તે મંદાઠ-બા ઓાગ ઝનાળીઓાંખા ઝાઝી ક્રપેં તેને દી-વાબા વાટબા પેઠે યગાળી ક્રપેં, તાપે ફરમાના ખાકેમ નાગર નરઓ ઝરપેં ઓ "ઓબા ખાકેમ ઓકેરમાબ! પળે મંદે રુબાનાઓાં શું ગુબાક ઝવા છે?"

તાપે ખાકેમઓાણં ફરમાન ખપેં ઓ "પળે મંદે રુબાનાઓાં ઉઓાબ (દપોંદ) પાઝ છે બે વપાત વેચા ગુઓાચા ઓઓાતઓાં ક્રાઓર બ પાતા ક્રતા તે ઓાટે પવા ખઉા પાઓેચ છે."

તઓે ઓાળો છો ઓ પચઓાઓાં ખાભે શું ફર-ઓાવેચ છે?, ઓ ઝોકી મંદો ખાકેમબો ઓાચ પાપેં બે ત્રણ વપાત રુન્ના બઝા પળે તેને પેઓ ઝનના-ઓાતને દાળે ખાકેમ પવા ખઉા દેપેં ખઝા."

ટોચ ૭ મો

પર શ્રીયત્ર ગજાબ ગ્રરબારબે પાઉા

વખ્ત આદ્રેમઉાણું ફરમાબ ખધું કે " આન મા ટોચબે દ્રાઉાર ગ્રરો," ત્યારે ફરરાના આન મા ટોચબે ગાળીબે દ્રાઉાર ગ્રરયું; તે મંદાભબા શ્રંફી વાટે ચોઠ્ઠા વદ્રેણું દ્રધું તેબા પાળાપ તોગ્ગા તોગ્ગા પ્રગ્રારના દ્રધું, ત્યારે ફરરાના આદ્રેમ ગાગચ ગારઉા ગ્રરયું કે "ભો આદ્રેમ ગેદ્રેરમા-બ! પત્તે મંદે દ્રુભગાગાં શું જીબાદ ગ્રરેય છે?"

ત્યારે આદ્રેમઉાણું ફરમાબ ખધું કે, " પ મંદા દ્રુભગાગાં પર શ્રીયત્ર આગે જાયેય દ્રતા, તે માટે પવા પાઉા દીઠા છે."

તજો ઉાત્તો છો કે પચમાં આદ્રેમે શું ફ-રમાવેય છે ? માટે કે મંદા પારગ્ગ શ્રીયત્ર આગે જુગ્ગા જાયયું, તેબે રોઉા ગ્રગાગાતબે દાસ્રે આ-દ્રેમ પવા પાઉા દેયું.

ટોય ૮ મો

(પર પુરૂષે સાથે ગમન કરનાર
ઓરતોને સજા.)

વળી ખાન ખાદેમનું ફરમાન થયું કે "આઠમા ટોયને હાજર કરો" તારે ફીરસતા આઠમા ટોયને લાવીને હાજર કરયું, તે ટોય ઓરતોનો હતું. તેના પેટમાં ચોથાનો વગ વગતો કણને માયક છાયેલ હતું તે અંદર પેટમાં બે અંદર મારાર હતું, તેના ખાલાપ તે ઓરતો તો-ના તોના કરતા હતું, તારે ફીરસતા ખાન ખાદેમ આગળ અરજ કરયું કે "ઓ ખાદેમ મેહેરબાન ! એ ઓરતોએ દુનિઆમાં શું ગુનાહ કરા છે ?"

તારે ખાન ખાદેમજીનું ફરમાન થયું કે "એ ઓરતો દુનિઆમાં પર પુરૂષોના જોડે કાલે જાયતા હતા, તે માટે એવી સજા પામે છે."

તમો જોયાછો કે એટલામાં ખાન ખાદેમે શું ફરમાવ્યું છે ? કે ઓરત પર પુરૂષોનું જોડે કા-લે જાયછે તેને એવો આખાઓતને ત્યાંથે ખાન ખાદેમ એવી સજા દેવે ખતા.

ટોચ ૯ મો

(ઈરામ પાનાર તથા શુક્ર મોચનાર તથા હાથ ઝરનારને સજા.)

તારે ખણ ખાદેમજી ફરમાવ ખર્યું કે નવ-મા ટોચને હાજર કરો ! તારે ફરસતા નવ-મા ટોચને તાણીને હાજર કરર્યું; તે મંદાના દાંત મહાર નાખેય હર્યું, તને તાંપાડ ચોટા-ના ગરજા ઝરણને તાંબુમાં મેખાઝેય હર્યું, તને મોટામાંખા ચાર પગતા હર્યું, તે મંદાને દેપાને ફરસતા મોજા મોજા કરતા હર્યું; તારે શ્રીમા-ચે ફરસતા ખાદેમ તાગચ તરઊ કરર્યું, કે "ઓ ખાદેમ મોદેરમાન ! પણે મંદે ફુના તા-માં શું ગુનાહ કરેયા છે ? કે પણ સજા પામે-છે ?"

તારે ખાદેમજીએ ફરમાવ ખર્યું કે "પ મંદા ફુનાતામાં ઈરામ પાતા હતા; તને શુક્ર મોચ-તા હતા તને પારકા શીખગ ખાજી મદ નઊરે ઊતા હતા તથા મદ કાલ કરતા હતા તે માટે પણ સજા પામેય છે."

તમે ઊાણોછો કે ખાદેમે પચમાં શું ફર-માવણું છે ? કે જોશી મંદા ફુનાતામાં ઈરામ

ખાતા હશે, બે કુરકર ભેગના હશે, અને હાંખા ઝરના હશે તેને પેઝા ઝ્ઝાનાતતને દાલે ખાકેમ પવા ખઝા દેશે.

ટોચ ૧૦ મો.

(પાવઝ્ઝા બાંદા ઝરબાર નખા પોતાને છતત ઝરણ ઝાઝબારને ખઝા.)

વઝ્ઝ ખ્ખણ ખાડેમઝાણું ફરમાન ખશે ઝે દશેંતાં ટોચને હાઝર ઝરો; નારે ઝ્રખના દશેતા ટોચને નાલીને હાઝર ઝરશે; તે મંદાણું તોં કુતરા ખણખું હશે, અને ઝામ ઝાઝી બાંખા હશે, નારે ઝ્રખના પુઝશે "વા ખાડેમ તોડેરમાન! પણે મંદે હુબ્બાનાતાં શું ગુનાહ ઝરેય છે? ઝે પવા ખઝા પાતોય છે?"

નારે ખાડેમઝાણું ફરમાન ખશે ઝે "પ મંદા હુબ્બાનાતાં પાવઝ્ઝા બાંદા ઝરના હતા; અને પોતાને છતત ઝરણને ઝાઝના હતા; તે માટે પવા ખઝા પાતોય છે."

તતો ઝાલો છો ઝે ખાડેમે પઝતતાં શું ફરમાવણું છે!

ઓ કોઈ મંદા ફુબાનાબાં પારકા બંદા કરપેં બે પાતાબે ઉતત કરણ આતપેં કેબે ખાકે-મ રોઉં કાંબાબાતબે દાકે પવા ખઉા દેપેં, ખઉા દકીબે દોઉંકબાં બાંધપેં.

ટોય ૨૧ મો

(ખેંાફા પારબાં ફરબાબ પર કીબાબ બફ્ફ રાપબારબે ખઉા.)

વચા ખપણ ખાક્રેમઉાજું ફરબાબ ખપેં ઓ " નગનારબા ટોયબે ફ્રાઉર કરો. " ખંબારે ફરખતા નગનારબા ટોયબે નાસ્તીબે ફ્રાઉર કરપેં, ખંબારે તે મંદા કાબે મેક્રેરા ફ્રપેં બે બોંછે જીંગા ફ્રપેં, ખંબારે ઉબાયે ફરખતા પ્રકપેં " ઓ ખાક્રેમ બાક્રેરબાબ! પસે મંદે ફુબ-બાબાં શું ગુબાહ કરેય છે, ઓ પવા ખઉા પાબોય છે ? "

તારે ખાક્રેમજું ફરબાબ ખપેં ઓ " પ મંદા ફુબાબાબાં પચબા ખેંાખત વાંજતા ફ્રતા તે ખરવ ગુઠું કરણબે આતતા ફ્રતા, આરે પચબા બાતતા ફ્રતા ખંબારે આતતા ફ્રતા ઓ પચબા ખાજું છે;

પણ પારના વાપરસ ઉપર ઈમાન ન રખતા હતા; માટે પવન ખઉા દીધા છે.”

તમે ઊાણો છો ઊ ખાહેમે પચમમાં શું ફરમાવેચ છે?

ઊ કોઈ મંદા ખાંદા પારના વાપરસ નહી પાચે; તેને પોઊં મંબામાતને દાળે ખાહેમ પવન ખઉા હેખે.

ટોચ ૧૨ મો

(યંબાઉ ખવાળ્યું હોસું આબારને ખઉા.)

ખંબાએ ખણ ખાહેમઊાણું ફરમાન ખખે ઊ “મારમા ટોચને હાઊર મરૂ,” ખંબાએ ફરખખા મારમા ટોચને ખાળીને હાઊર મર- ખે તે મંદાણું મોઝું તખા દાઝી દીવાળી પેઠે ચગાળી દીસેચ હખે; તે મંદો તોમા તોમા પ્રકારનો હખે ખંબાએ ઝુમચે ફરખખા પ્રખ- ખે, “બા ખાહેમ મહેરમાન! પછે મંદે હુબ- બામાં શું ગુનાહ મારા છે, ઊ પવન ખઉા પામે છે?”

ખંબાએ ખાહેમઊાણું ફરમાન ખખે ઊ ‘… મંદા હુબબામાં ખબાઊ (યંબાઊ) ખાતા હતા

નખા ખવાઊિં દોસું બાના ૬ના, મે માટે પના ખઊા દીઘ છે."

નજો ઊાલ્ઙા છ્ઙા ઊ ખાદેમ પયમમાં શું ૬૨-માવેચ છે ! ઊ ૬ઙાઊિ મ'દા વાનાઊ ખવાઊિં દોસું બાનો ૬ર્ષે; મેમ પોઊં ઽાનાનામને દા઼જે પના ખઊા દેર્ષે, ખઊા ૬ઊેમ દોઊંઽમાં બાવર્ષે, મે નજો ખઙા ઽણ ઊાળઊેા.

દોય ૧૩ મો

(પયમ ખાઈત ઊાળબાર પળ મઊામે બઙા ખ'માલાવબારમે ખઊા.)

વઙા ખન ખાદેમજું ૬૨માબ પર્ષે ઊ "મેરમા દોયમે ૬ાઊર ઽર્ષો," પળબાઈ ૬૨-ખના મેરમા દોયમે નાજીમે ૬ાઊર ઽરર્ષે; મે મ'દા નાંઘે નાંદયા ૬ર્ષે. મે નાંધુમાંખ જુ'જી ગ'ર બાઽયમ ૬ર્ષે; પળબાઈ ૬૨રખમાં ખન ખાદેમ નાગમ નરઊ ઽરર્ષે; "બા ખાદેમ મદેરમાબ! પઙે મ'દે ૬ુળબામાં શું ઊબાદ ઽાવા છે ?"

ત્યારે ખ્વાજ સાહેબજીએ ફરમાન કર્યું કે " જે બંદા દુનીઆમાં મોટા દોલતના હતા પણ ફકીરોને સંભાળાવતા ન હતા, તે માટે પણ સજા પામેય છે. "

હવે જાણો છો કે પચજમાં ખ્વાજ સાહેબે શું ફરમાવ્યું છે ? દુનીઆમાં જે ફકીર બંદા પચજ દોલત આપશે ને ગરીબોને બહુ સંભાળાવશે, તેને રોજે કયામતને દહાડે ખ્વાજ સાહેબ પણ સજા દેશે બહુ.

ટોય ૧૪ મો

(પહેય તખા ગ્રામદાર ખશીને ગાદય શીબસાફ બર્ઝ ગ્રરબારને સજા.)

વળી ખ્વાજ સાહેબજીએ ફરમાન કર્યું કે " બગદમા ટોયને હાજર કરો, " ત્યારે ફરમાસના બગદમા ટોયને ગાળીને હાજર કરયું, તે બંદા ગાયર ભરેલા હતું ને ગાંખુ માંદલા સરદાર હતું; ત્યારે ફરમાસના ખ્વાજ સાહેબ ગાગય ગરજી કરયું, " બા સાહેબ માહેરબાન ! પણ બંદે દુનીઆમાં શું ગુનાહ ગ્યા છે ? "

ષ઼ોનાએ ખ્ખુદા ખાહેબઉાણું ફરમાન ખપેં ઉ. "પ મંદા દુળવ્વાનાં પટેચ નખા સ્રાનદાર હતા, ને ઓાડી ઉંગળો સ્રાણ તેના પાસે આવે ષ઼ોનાએ આદ્ય ડીનખાફ સ્રરતા ન હતા, ને ચાંજ઼ચડીને ગપર ડીનખાફ સ્રરતા હતા, અને ઓાડીને નાણ સ્રાઝતા હતા, તે નાટે પના ખઉા પાઓય છે."

તઓ ઉાણો છો ઉ પચનાનાં ખ્ખુદા ખાહેબે શું ફરમાવેલ છે? નાટે ઉ પટેચ નખા સ્રાન-દાર ખડીને આદ્ય ડીનખાફ નઠા સ્રરપેં, તેને સ્રઆગ્નનને દાળે ખ્ખુદા ખાહેબ પના ખઝા હેપેં.

ટોચ ૧૫ મો

(ચાંજ ચઢીને ફુલી ગવાફ્રા સ્રરનારને ખઉા)

વઝા ખ્ખુદા ખાહેબઉાણું ફરમાન ખપેં ઉ "પંદરમા ટોચને હાઉર સ્રરો," ષ઼ોનાએ ફ્રરખ-તા પંદરમા ટોચને આળીને હાઉર સ્રરપેં; તે મંદાના ઉાઝા દગ દગતા સ્રણને મેખાળી હપેં. ષ઼ોનાએ ફ્રરખતા ખાહેબ આગચ આરઉ સ્રર-

ર્યેં ઊ "૦બા બ્યાદ્રેમ ગદ્રેપમાબ! ૫સ્રે મ'દે રુભ૦બાગાં શું ગબાદ્ર ઋઐચ ચ્રે?"

ર્ય૦બાઐ બ્ય઼ાજ બ્યાદ્રેમગ઼ું ફ઼પગાબ ખર્યેં ઊ "૫ મંદા ચાંજ ચક્રીબે ગુઊી ગવાહ્ન દેતા દ્રતા, ગાટે પવા બ્યઉા પાજ઼ેચ ચ્રે."

તજ઼ે ઉાસ્રો ચ્રો ઊ પચગાગાં બ્ય઼ાજ બ્યાદ્રેમે શું ફ઼પગાવેચ ચ્રે? ઊ મંદા ચાંજ ચક્રીબે ગુઊી ગવાહ્ન પ્રપર્યેં, તેબે ઐઉાૈ ઋ઼ા઼ગાતબે દાસ્રે બ્ય઼ાજ બ્યાદ્રેમ પવા બ્યઉા દૈર્યેં.

ટાચ ૧૬ ખો

(ગ઼ઘાબ ઋજબે પોતાબે ગોટો ઉાજબાપબે બ્યઉા.)

વચા બ્ય઼ાજ બ્યાદ્રેમઉાગું ફ઼પગાબ ખર્યેં ઊ "બોચગા ટાચબે દ્રાઉાપ ઋઐો," ર્ય૦બાઐ ફ઼ાપ-બ્યતા બોચગા ટાચબે ગ઼ાલીબે દ્રાઉાપ ઋપર્યેં. તે મંદાબે ચોચ્રાબા ઇંજા મેઠઋ વગ વગાત ઋજબે તે ઙપપ મેબ્યાસ્રેચ દ્રર્યેં, ર્ય૦બાઐ ગુગામે ફ઼ાપ-બ્યતા પ્રુચ્રર્યેં, "૦બા બ્યાદ્રેમ ગદ્રેપમાબ! ૫સ્રે મ'દે રુભ૦બાગાં શું ગબાદ્ર ઋઐચ ચ્રે? ઊ પવા

સજા પામેલ છે;" ખુદાએ સાહેબનું ફરમાન પાળ્યું કે જે બંદા ઇન્સાનોમાં નાફરમાન કરતા હતા ને પોતાને બહુ કરતાં મોટા જાણને આપ-ના હતા ને આપના કે તેમ સરખું કોઈ નથી; તે માટે પણ સજા દીધી છે."

તમો જાણો છો કે સાહેબે પયગામમાં શું ફરમાવ્યું છે? કે કોઈ બંદો નાફરમાન કરીને પોતાને મોટો જાણશે, તેને પોતાં ખુદા-માનને દાખે સાહેબ પણ સજા દેશે; ને મોટાઈ-નો પણ સાહેબને છાજે છે; કેમકે સાહેબે પયગમ-ન (ઇન્સાન) ને પેદા કર્યા છે, માટે કે કોઈ બંદો નાફરમાન કરે છે તે સાહેબેજાણ્યો કુસૂરવાર છે; તેને પોતાં ખુદામાનને દાખે પણ સજા દઈને દોઝખમાં નાંખશે.

—:o:—

ટોચ ૨૭ મો

(વચન વેળાએ ઇન્સાનનું કામ કરનારને સજા.)

વચન ખાસ સાહેબનું ફરમાન પાળ્યું કે "સાતમા દોચને હાજર કરો," તારે ખરસના

ગુનેગારના રોજને જાણીને હાઝર કરશે, તે મં-
દાના માથાના ચોટલા તાણીને ઘસડાવતા પછે
પગના અંગુઠા સાથે બાંધેલા હશે તેઓ ખાતા-
ર તે મંદા તેઓના તેઓના પ્રકારના હશે, તારે
રશ્નના સાહેબ જાગઝ ઝરઝ કરશે કે “ઓ
સાહેબ મહેરબાન! એ મંદે ગુનેગારોએ શું
ગુનાહ કરીઆ છે?” જવાબે સાહેબઓનું ફર-
માન થશે કે “એ મંદા ગુનેગારોમાં વણજ વેપાર
ગુનેગારનું કામ કરતા હતા ને વણજ ઝુ-
ઠાણે ઝુમાચામાં હાઝર થતા ન હતા; તે માટે
એવી સઝા પામેચ છે.”

તમે ઝાણોછો કે એચમાં સાહેબે શું ફર-
માવ્યું છે? કે મંદા ગુનેગારોમાં વણજ નહી એમ-
ના હશે, તેને રોઝ ગુનેગારને દાખે સખત
સાહેબ એવી સઝા દેશે.

રોજ ૧૮ મો

(આજ ફીરોઝ ઝાળનાર, સંભળાવનાર, એમ
ગુના નહી એમનાર, દરોદ નહી દેનાર
તથા ગાજાર નહી પાળનારને સઝા.)

વળી સખત સાહેબનું ફરમાન થશે કે
“ગુનેગારના રોજને હાઝર કરો,” તારે રશ્નના

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ટોય ૧૯ મો

(ઊપ્ચ ખઊીબે પાઠબા વાપઞ્ર ઞબઞાં બઞ્ચ
રૂઠબાઠબે ખઊા.)

વચ્ચ ખ્ખણ ખ્ખાક્રેમઊાણ ફૂઠઞાબ ખપેં ઊ "હગત્રીખઞાં ટોયબે ફ્રાઊાઠ ઞ્રઉં;" ખ૦બાઉ ઞ્રઠખના હગત્રીખઞા ટોયબે ન્નાત્રીબે ફ્રાઊાઠ ઞ્રઠપેં; ખે મંદાબે ન્નાગબા ઞ્રઞ્રઞ્ર ન્નાંખુ નખા ઞ્રાબબા જોક્રેઠખ બઞ્રચના ફ્રપેં, ખ૦બાઉ ખેઞ્રખ ઞ્રઉત્રીઉં દેવના ખ્ખાક્રેમબે ન્નઠઊા ઞ્રઠપેં, "૦બા ખ્ખાક્રેમ ઞક્રેઠમાબ! પત્રે મંદે કુબન્નાઞાં ખું ઊબાદ્ર ઞ્રરા એ?"

ખ૦બાઉ ખ્ખાક્રેમઞ્ર ફૂઠઞાબ ખપેં ઊ "પ મંદાબે ઞઠન ચોઞ્ર વપેં ઊઉ ઊપ્ચ ઠેઠાવેચ ફ્રના; ચોક્રોબે નખા જોઞબાબે પઉજો મોચાવના ન્નબે ન્નાજાઠ પચાવના, ન્નબે વખન વેચાખઠ હઞાત્ર ઞ્રઝાવના, ન્નબે ઞાબ ખાઉંત્ર ઊ પાઉ ખંઞ્રચાવેચ એ ખે જોઞબ ઞબઞાં બઞ્ચ રૂઠના ખે ઞાટે પવા ખઊા દીઠ એ.

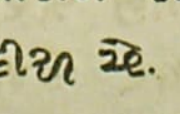

ટોચ ૨૦ મો

(મહ્રેલીm ટોચ.)

વસ્ત્ર ખ્ખ્ર ખાદ્રેમઉગ્ગુ ફરજ્ઞાન ખપેં ઊ વાખજ્ઞા ટોચમે દ્રાઊર સ્ત્રપો, ૫૦બાએ ને મંદા મેદ્રેખનજ્ઞાં મેઠા દ્રપેં, ને મંદાબે જ્ઞોનર ઊમરાભી-ચ નખા મ્નઊા ફ્રરખr.16 નેળવા ઊપેં, ને મંદા મેદ્રેખનજ્ઞાં પોબાબા ચોચ્ગ્ના ઙપર મેઠા દ્રપેં; નેબા જ્ઞાખા ઙપર ફ્રરખના જજ્ઞર ચરાવના દ્રપેં; બે મેદ્રેખm ઊંમા નબે જ્ઞાખા પર નાઊ પેંાm રદ્રેચ દ્રપેં; પ મેદ્રેખm જ્ઞોજ્ઞબગુ નેઊ (નઊવા-ગુ°) પળ્ગુ દ્રપેં; નેબે ફ્રરખના ઊભી સ્ત્રદ્રેપેં ઊ નજ્ઞબે ખાદ્રેમે દીદારબે વાખને નેળાવેચ છે; ૫૦બાએ મંદાબે ગુરાજે મેખાળીબે ખાદ્રેમબા દીદાર સ્ત્રરાવવા ચભી નાવપેં ૫૦બાએ ફ્રરખ-ના નરઊ સ્ત્રરપેં "૦બા ખાદ્રેમ જ્ઞદ્રેરમાબ! પળે મંદે દુબ્નજ્ઞાં ભું સ્ત્રજ્ઞાભી સ્ત્રબ્ર છે?"

૫૦બાએ ખાદ્રેમઉગ્ગુ ફરજ્ઞાબ ખપેં ઊ "પ મંદા જ્ઞોજ્ઞબગુ દ્રાઊર ભીજ્ઞાજ્ઞ પર ૦બ્સ્ત્રબ ખાગુ દ્રગુ; નબે ખાદ્રેમબે ખાજો સ્ત્રબ્ર ઊાળના દ્રના, નબે પાનાબ્ર દ્રચાચ સ્ત્રજ્ઞાભીજ્ઞાંખ્ર જોખ્ર દપોંદ દેના દ્રના નબે વપન વેચાપ ખરસ્ત્રાર

ચ્ચાચના ઢના બે મામાપના જામ્ચણ ચ્ચપના ઢના, બે પાપચ્ચા શ્રીચ્ચ મા મેબ ચ્ચણ ઞાળના ઢના, ઢપાગ ખાના બ ઢના, ઢાઞપ શ્રીમામગ઼ં ફ્રપમાવેચ ચ્ચપવે પાચના ઢના, આબ ઊીછ્રિત્રમાં ચ્ચઢેચ છે ને ઙપપ જાચના ઢના; ગ઼ીંબ્ના મામપગ-ખ્ના વેગચા પઢેના ઢના, ને માટે પના વળ્ના઼િ દીગ છે."

ચ્ચાઢેમગ઼ં ફ્રપમાબ બમ્ચ મઢમદ ઞ્ચનાફા ચ્ચચચાઢ઼ુ ન્ચેઢે વ ચ્ચચમબે ખર્ષં ઞે નમાણ પાચે ઞે, ખ્ચપ પપચ્ચાંનમપ ઙ્ચાન્ના ન્નંમન્ના બે ખ્ચંનેપ ચે ચે ઢ઼ુચેબ છે ને ચ્ચપવેબ નેળી ચ્ચપવે મોમબ મેગા ચ્ચણ, મેઢેચનમાં ચમ્રી ઞાન્નો, ન્નબે ઞેબા ઞેવા ચ્ચમામ્રી નેબે નેવા ફ્રચ દીન્નો; નેમ ચ્ચાઢેમ મઢેપમાબ મઢમદ ઞ્ચનાફા ચ્ચચચા ન્નચેઢે વ ચ્ચચમબે ફ્રપમાવર્ષે

નમામ "વાછે ટાચ" ઞેફ્રને ચ્ચછીંબદ શ્રીમામ છેંઢા

ઢ્ચ ન્નછેઢદો ન્નબ ચા શ્રીચાઢા શ્રીચચાઢ
ન્નછેઢદો ન્નબ મઢમદ પશ્રુચચાઢ.
ન્નછેઢદો ન્નબ ન્નર્મપચ મોન્નમોબાબ
ન્નચ્ચ ચ્ચઞ્ચ ન્નચાઢ.
ઙબા ન્નચ્ચ ઙબા ન્નચ્ચ. ઙબા ન્નચ્ચ.

ચ્ચમાપના.